

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Zwinger, Jakob

Basileæ, [1619]

Cratetis et Diogenis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1415)

quis emitit unum fletorem. Etiam ploras.] *Nolite vexare eum qui mortem contemnit. Igitur & tum.*] *ἄποσφοφῆ ad Menippium ex comparatione. Nequaquam.] Infiltratio Mercurij. Tu verò.] κέλευσε V III. Rhetor cum suis ornamentis. Itaque; solue fune.] κέλευσε νεωτικόν. Quid ploratis.] *λακκιανός ἀφεῖ.* Mentitur nam.] *Arguit philosophi mendaciam, et causam ploratus alio transferre. An tibi molentium.] ὑποφορῶ. Quomodo posset.] λύσις. Verum nonne.] τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπέμμε. Nequaquam.] *αἰσίο- πόσοις γελασίην δεῖσθαι quia.] Epilogus. Ad forū.] τὸ δικάστη- εἶον. Iudicium.] ἡ κρίσις. Et quidem aiunt.] *αἰ καταδικαῖ.****

ΚΡΑΤΗΓΙΟΣ ΚΑΙ

CRATETIS ET

Διογένους.

Diogenis.

Erasmo Roderodamo interprete.

CRATES.

Mοῖσερον τὸν πλο-
σιον ἐξίνωσον, ὃ
διόξενον, τὸν πάντων
πλοσιον, ἢ ἐκ Κοίνου, τὸν τὰς
πολλὰς ἀγκάδας ἔχοντα, οὗ
ἀνεψιὸς Αἰστίας, πλοσιὸν καὶ
αὐτοῦ ἄνθρωπος, τὸ Ομηκεῖον ἐκάνο
ἠδὲ ἐπιλέξαν, Ἡμῶν ἀνάσσει,
ἢ ἰσώσι. Δι. τίνος ἔνικα, ὃ
Κράτης, ἰθέρσπουρον ἀπὸ πλοσι;
Κρά. τὸ ἐλπίσεν ἔνικα ἐπῆστι-
ρ ἠδὲ ἰσώσι τῶν ὄντων, καὶ τὰς
ἀσθύνιας ἐς τὸ φανερόν ἐτί-
θησεν, Αἰστίαν γὰρ ὁ Μοῖσε-
ρον, ἢ πλοσιόθωνοι, διὰ τὸ
πλοσι καὶ πλοσι τῶν ἰσώσι πάντων.
Μοῖσερον

Mœrichū^a diuitem
nouerāsne Dioge-
nes? illum inquā su-
pra modū diuitem, illū^b Co-
rintho profectū, cui tot erant
naues onusta mercedibus: cu-
ius cōsobrinus Aristēas, quū
ipse quoq; diues esset, Home-
ricum illud in ore solebat ha-
bere: Aut me cōfice tu, aut e-
go tete. Di. Cuius rei gratia
fese captabāt inuicē, Crates?
CRAT. Hereditatis causa,
quū essent aequales, vterq; al-
terum captabant. Itaq; testa-
menta publicauerāt ambo, in
quibus Mœrichus, si prior
morreretur, Aristeam omnium rerū
suarum dominū relinquebat.
Mœrichum

morreretur, Aristeam omnium rerū suarum dominū relinquebat.

Μοιείχων ὁ Ἀειτίας, ἡ πῶα=
 πῆλθοι αὐτῶ. ταῦτα μὲν ἐξ-
 γραφῆοι ἢ ἐθεράπουσι ἀμύ-
 λης, κτεροβασιμῶσι τῆ ἑλοα=
 κεία. ἢ οἱ μάντις, εἴτε ἀπ' τῶν
 ἄστρον τεκμαίρομνοι τὸ μέλ-
 λον, εἴτε ἀπ' τ' ὀναρώτων, ὡς
 γὰρ Χαλδαίων πᾶσι δὲ, ἀμὰ ἢ
 ὁ Πύθι. Ὁ αὐτὸς, ἀρτι ἢ Ἀε-
 σᾶ παρᾶχε τὸ ἑράι. Ὁ, ἀρτι
 ἢ Μοιείχων. ἢ τὰ τάλαντα πο-
 τε μὲν ἰπὶ τῶν, νῦν δ' ἰπ' ἰ-
 κῆνον ἔρρει. Δι. τί δὲν πῶρας
 ἐχρῆτο, ὡ ἑράτης; ἀνοσαι ἢ
 ἄξιον. Κρά. ἄμφω τεθυσοίμ
 ἰπὶ μίαις ἡμέρας, οἱ δ' ἑλθῶ-
 ροι εἰς Εὐνόμιον καὶ Θρασον.
 κῆα πεινήθων, ἄμφω συ-
 γρηῖς ὄντας, εἰ δ' ἄποτε πῶ-
 μαντανομῆας ἔτα γνήσια
 ταῦτα. Ἐπληκόντος ἢ ἀπ'
 Σικυῶν. Ὁ εἰς Κίρραρ, ἡα-
 τὰ μέλων τῶν πῶρον πλα-
 γίῳ πειπασόντος ὡ ἰάπυ-
 γι, ἀνεκράπησαμ. Διο. εἴ ἰ-
 ποιήσαμ. ἡμῆς δ', ὁπότ' ἔμ
 ὡ βίῳ ἡμῶ, ἔδην τοῖς τοῦ
 ἐννο=

Etenim quum 3 Sicyone^h Cirrham versus nauigarent, me-
 dio in cursu obliquo ortoⁱ Iapyge eversa nauis perierunt,
 Di. Rectè factū. At nos quum esse mus in uita, nihil eiusmodi
 alter

Mærichum vicissim Aristæas,
 siquidem ipse prior è uita de-
 cederet. Haec igitur quum es-
 senti in tabulis scripta, illi in-
 ter sese captabant, & alter
 alterum adulationibus obse-
 quijsq; superare contendebat.
 Porro diuini, haud scio va-
 trum ex astris id quod futu-
 rum sit coniectantes, an som-
 nijs, quemadmodum^d Chal-
 dai faciunt: quin & Py-
 thius ipse, nunc Aristeam vi-
 ctorem fore pronuntiabat,
 nunc Mærichum: f ac trui-
 na quidem interim ad hunc,
 interim ad illum propende-
 bat. Di. Quid igitur tan-
 dem euénit? nam audire
 est operæ precium, Crates.
 CRAT. Eodem die moriui
 tates ad Eunomium ac Thra-
 syeum deuenerunt, quo-
 rum uterque cognatus illis
 erat: atqui de his nihil præ-
 dixerant diuini, futurum ut
 tale quippiam accideret.

ἔργων ἄνθρωποι ἐπιθυμῶν οὐτε
 πώποτε ἐξέμωλυ Ἀντιόφω
 ἀφθανεῖν, ὡς κληρονομίαι
 μι τῆς βακτηρίας αὐτοῦ: ἔχον
 δὲ πάντων καρτερὰν, ἢ ἐν κο-
 τίνε ποιησάμενος. οὐτε, οἰ-
 μαί, σὺ ὦ Κράτης ἐπιθυμῶν
 κληρονομίαν ἀφθανόντ' ἐ-
 μῶ, τὰ κτήματα, καὶ τὸν πῖ-
 θον καὶ τὴν σίτην, χοίνας
 δὲ θέρμων ἔχουσαν Κρ. ἔδωκε
 γὰρ μοι τούτων ἕδαι, ἀπ' ἑδ-
 Γε, ὦ Διογένη. ἀφ' ἐχέω,
 σὺ τε Ἀντιόφης κληρονο-
 μίας: καὶ ἐγὼ σὺ, πολλὰ μᾶ-
 ζω ἢ σμινότρα τῆς Περσῶν
 ἀρχῆς. Δι. τίνα ταῦτα φῆς;
 Κρά. ἑρπία, αὐτάρκεια, ἀ-
 λήθεια, παρρησία, ἰλιθι-
 εία. Δι. νῦν Δία μέμνημαι
 τούτου. Δι. ἔξάμενος τὸν
 πλοῦτον παρ' Ἀντιόφης καὶ
 Γε ἔτι πλοῦτον καταλιπόν.
 Κρά. ἀπ' οἱ ἄλλοι ἡμέτερον
 τῶν τοιούτων λιγημάτων,
 καὶ ἑδῆς ἰθιράπων ἡμῶν,
 κληρονομί-

alter de altero cogitabas
 mus. Neque enim ego un-
 quam optabam ut moreres-
 tur Antisthenes, quò nimi-
 rū baculus illius ad me re-
 diret heredem: neque tu Cra-
 tes opinor desiderabas, ut
 me mortuo in possessionum
 mearum successionem venis-
 res, puta doli, ac peræ, in
 qua quidem ^k lu pini^l chæs-
 nices inerant duæ CRAT.
 Neque enim mihi quicquam
 istis rebus erat opus, imò ne
 tibi quidem Diogenes: si-
 quidem quæ ad rem pertine-
 bant, quæque tu Antistheni
 succedens accepisti, deinde
 ego succedens tibi, ea nimi-
 rum multò sunt potiora,
 multoque splendidiora, quam
 vel Persarum imperium.
 DIOG. Quæ nam sunt
 ista quæ dicis? CRAT.
 Sapientiam inquam, fru-
 galitatem, veritatem, dicen-
 di viuendique libertatem.

DIOG. Per Iouem memini me in istiusmodi opum hæ-
 reditatem Antistheni successisse, tibiq; eas longè etiam
 maiores reliquisse. CRAT. Verùm reliqui mortales hoc
 possessionum genus aspernabantur, neque quisquã nos ob spem

κληρονομίαν προσδοκῶν.
 ἰς δὲ τὰ χροῖον πάρετον ἐ-
 βλήκον. ΔΙ. ἀκότας ἢ ἔρ-
 ἔχον ἔνθα ἀλέξανδρο τὰ βιαῖ-
 τα παρ' ἡμῶν, διερρήκον
 τὸν πῶ τρυφῆς, καθάπερ τὰ
 βιβρά τῶν βαλαντίων. ὡσεὶ
 ἔμποτ, καὶ ἰμάτιοι τῆς αὐ-
 τὸς ἢ βφίαρ, ἢ παρρησίαρ,
 ἢ ἀλύθειαρ, ἐξέπιπτον ἐνδύς,
 καὶ διέρρεα, τῷ πωθμῆσι
 πῆγαν οὐ δισαμῆσου, οἶον
 τι πάσχοισιν αὐτῷ Δαναοῦ
 αὐτὰ παρθεῖσι, ἰς τὸν τετυ-
 πμῆσον πῆθον ἰπαντλοῦ-
 σαι. τὸ δὲ χροῖον ὀδοῦσι
 καὶ ὄνξει. καὶ πάσχημα-
 να ἐφύλαττον. Κρά ἰκοῦν
 ἡμῶς μὴ ἐξορῆν ἰαφταῖθα
 τὸν πλοῦτον, οἱ δὲ ὀδοῦν ἡ-
 ξοῖσι ἰομίζοντες, καὶ τῷ τῶν ἄ-
 χρι τὸ πορθημῶς.

potiundæ hereditatis obse-
 quijs captabat, sed ad au-
 rum omnes intendebant o-
 culos. DIO. Nec iniuria,
 neq; enim habebant quo sa-
 cultates eiusmodi à nobis
 traditas acciperent: quippe
 rimosi iam, vitiatiq; delictijs,
 non aliter quàm vasa carie
 putria. Quo fit, ut si quan-
 do quis in illos infundat
 vel sapientiam, vel liberta-
 tem, vel veritatem, effluat
 illicò perstilletq; , fundo,
 quod immissum est contine-
 re non valente: cuiusmodi
 quiddam ὅταν Danaï filia-
 bus aiunt accidere, dum in
 dolium pertusum haustam
 aquam important: at ἰς
 dem aurum dentibus ὅ-
 nguibus, omniq; vi ser-
 uabant. CRAT. Proin-
 de nos hic quoque nostras possidebimus opes: illi simul atque
 huc venerint, obolum duntaxat secum ferent:
 at ne hunc quidem ulterius quàm
 ad portitorem.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a MOPRICHYM.] *Marichus & Arifteas duarum sororum filij, & annis aequales fuere, & facti sunt lupi frustra hiantes, quoniam re multum sperata, multumq; appetita, frustra discidunt. Tales testamentorum captatores & hereditariae, quiq; duntaxat obsequijs & adulationibus aucupantur, ut testamento misceantur, prouerbio vulgares dicuntur.* b Corintho.] *Hac Graecarum omnium urbium clarissima fuit, à Corintheo Marathonis, siue (ut alij voluit) Pelopis filio, qui eam euerfam in statuauit. Cum autem Ephyre diceretur, censetur inter Achaiae urbes ferè in medio Isthmi Peloponnesiaci sita. Graeci vocant Isthmos angustias, quibus à peninsula ad continentem est aditus. Vide argumentum prioris ad Corinthios epistolae Pauli, per Erasmus nostrum.* c Homericum.] *Huius eiusdem Homeri hoc Iliad. 2. non dissimile est:*

Τιθωνος δ' αειρι ην νεκλεως βαδισσοφ' ορω. Id est,
Aut morete Picete, aut interfice Bellerophonem,
d Chaldaei.] *Affriorum magi, ex gentis vocabulo dicti sunt, qui diurna siderum obseruatione scientiam putantur effecisse, ut praedici posset, quid cuiq; euenturum, & quo quisq; falso natus esset e Pythius.] Apollinis cognomen, à Pythone serpente inditum, què saguis suis adhuc puer dicitur interemisisse. f Trutina.] *aequilibrium.* g Sicyone.] *Est urbs Achaiae, non procul à Corintho.* h Cirrham.] *Phocidis oppidum, ad radicem Parnasi montis eregione Sicyonis. Ibi Apollo religiosissime colebatur. Hinc Cirrheus à Seneca in Hercule dicitur, i Iapyge.] vento ab occasu solstitiali spirante, qui & Caurus dicitur commodissimus ex Italia in Graciam nauigantibus. k Lupini.] *Eius utilitatem nosser Lucianus notat, De mercede seruientibus cum rogat: Num usque adeò defuerit lupini & aquae fontana copia, ut in eam sese conijceret seruitutem. Leguminis genus omnium amarissimum, de quo nos in Charonte & Menippo. l Chencices.] *χελυζ Attica mensura pro aridis, maximè cibo diurno, cuius capacitas est sesquialterarius, unde Pythagorae dictum est: Chencici ne infidias.****

in Danai filiabus.] *Notiss ma est fabula puellarum Danaidum, quæ ob sponfos necatos, has pœnas apud inferos dare dicuntur, ut situlis perstillatibus aquam hauriant, atq; in dolium item pertusum infundant, gravi nimirum, sed inuili labore. Cuius fabule mentionem facit idem Lucianus in Timone, & in Hermotimo. Affuit enim dum exhauritur negocium, laborq; & contra sit, atq; in Danaidum dolio. Rursus de Dipfadibus memini; etiam Horatius in Odibus: Et inane lymphæ*

Dolium fundo pereuntis imo.

Item Tibullus.

Et Danai proles Veneris quæ numina læsit,
In caua letheas dolia portat a quas.

IO ANNIS SAMBVCI

ANNOTATIONES.

ἐκζητησὶς rursus de heredipetis.

Est nimium cæcis natura immersa tenebris,

Hinc rebus tantum diuitijsq; studet.

Non durat multū tamen hæc: nam cuncta caduca

Sola manet virtus, nescia (crede) mori.

MOERICHYM.] *Propositio ἡ Ζητησὶς ἐστὶ τῆς ἐρεσῶσιν, de Mericho. Cuius consobrinius.] Eius consobrinius, cæcis. Cuius rei gratia.] Inuestigatio, & expositio cause. Hereditatis causa.] διῳσις. lamq; testat enia.] τὴν ἡγεμονίαν. Aristeam omnium rerum.] Verba testamentorum. Hac igitur.] conclusio, τὴν μίσση. Porro diuini.] Coniectura de futuris rebus, ex astris & somnijs, Chaldaei coniectores. Ac trutina.] ὀξυνομήσ. Quid igitur.] τὴν ἐπιπέδω. Eodem die mortui.] τὴν ἐπιπέδω. Nihil prædixerant.] Notat astrologos & coniectores. Euerisa naui perierunt.] Genus mortis, Rectè factum.] ἐπιπέδω. Neq; enim ego.] Di; rediuntur in navigationem. Deinde ego.] ἐπιπέδω. Quæ nam sunt.] ἡ ἐρεσῶσιν. Verum reiqui.] Comparatio. Nec iniuria.] ἐπιπέδω. Quippe rimosi iam.] ἀπτολογία. Quod fit.] ἡγεμονία. Quando quis.] A simili.] Fundo quod immisum. Ab effectu manet in similitudine.] Cuiusmodi quiddam.] Ab exemplo, Proinde nos hic.] Epilogus ex collatione.*

A R

ARGVMENTVM.

Hic Hannibalem, Scipionem & Alexandrum apud inferos in certamen glorię rerum gestarum disputantes, ludens introduxit, vt videatur pares quodammodo eos fuisse velle sentire. In Alexandro magno, Hannibale, Scipione, & plerisq; alijs ingentia vitia cum magnis virtutibus certauerunt. vnde Plato; αἰ μὲν γὰρ, inquit, Φύσις μεγάλως ἐπιφέρει καὶ τὰς κακίας.

AΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ΑΝ. LVCΙΑΝΙ
νός, Μίμωνος & Σκιπίωνος, Scipio.

P. Virunio interprete.

Interlocutores: Alexander, Hannibal, Minos, Scipio.

ALEXANDER.

ΕΜὲ δὲ περικριδοῦσιν, ὦ Λίβυ: ἀμείνων γὰρ ἄμι. ΑΝ. ὁ μῦθος, ἀπ' ἐμῆ. ΑΛ. ὑπὸν ὁ Μίμωνος δικάσῃτω. ΜΙ. τί ποτε δ' ἐσὶ; ΑΛ. οὐτ' ἔμψ' ἀντίβας ὁ Κρηγιόλονι, ἐγὼ δ' Ἀλέξανδρον ὁ Φιλίππου. ΜΙ. νῦν δὲ ἐνδοξοὶ καὶ ἀμφοτέρω. ἀλλὰ πρὶ τίν' ὑμῖν ἢ ἐπί; ΑΛ. πρὶ περσεϊάδας, φησὶ δ' οὗτος ἀμείνων καὶ γρηῃδὴ στρατηγὸς ἐμὸν ἐγὼ δ' ὡσπερ ἄπαντες ἴσμεν, οὐχὶ τὸν μόνον, ἀλλὰ πάντων σχεδὸν τοῦτον

Libyce, me decet præponi. melior equidem sum. ΗΛ. Imò verò me. ALEX. Iudicet ergo Mimos, qui semper iustissimus iudex est habitus. MIN. Quis es tu? ALEX. Hic est Hannibal Carthaginensis: ego autem Alexander Philippi regis filius. MIN. Per Iouem, utriq; gloriosi. Sed qua de re vobis altercatio est? ALEX. De præstantia: dicit enim is sese meliorem quam ego ducem exercitus fuisse: ego verò quemadmodum omnes sciunt, nò hoc solù, sed omnib; ferme q ante me à τῆς αἰῆτος